

«No ens separem mai perquè el mateix Crist ens uneix»

Mons. Fernando Ocáriz ha finalitzat el seu viatge per Amèrica Central. El prelat ha participat en la JMJ a Panamà i ha fet un viatge pastoral per Costa Rica, Nicaragua i Puerto Rico. Oferim, un vídeo resum breu, imatges i els missatges que ha deixat en les trobades pastorals.

01/02/2019

3 de febrer de 2019

En el seu últim dia a Puerto Rico, el prelat va celebrar missa a Montecclaro. En l'homilia, va parlar sobre la serenitat que dóna saber-se fills de Déu. Posteriorment, va tenir una trobada amb els promotors i juntes directives de l'Escola d'Hoteleria Montecclaro i dels centres escolars Sonsoles i Summit Academy. Alguns li van explicar anècdotes de les diverses gestions humanitàries que s'han fet després del pas de l'Huracà Maria per l'illa.

Abans d'acomiar-se, el prelat va beneir un arbret de guayacán. És un arbre natiu de les Antilles molt apreciat per la seva fusta dura i resistent.

En impartir la benedicció va dir que "no ens separem mai perquè el mateix Crist ens uneix". A la seva sortida de Paloblanco, es va trobar a un bon grup de professores, alumnes

i famílies que s'acomiadaven vestint pavas, amb maraques i güiros a les mans.

2 de febrer de 2019

En la festa de la Presentació del Senyor, el prelat va celebrar la Missa a l'oratori de la residència Paloblanco. Glossant els textos de la festa litúrgica es va aturar en les paraules de l'ancià Simeó: "'Ara deixa que el teu servent se'n vagi en pau, perquè els meus ulls han vist el Salvador'. Nosaltres hem de desitjar veure Déu: de veure'l en l'Eucaristia, de veure'l en les circumstàncies ordinàries, de veure'l en les persones amb les quals ens trobem... Així posarem Crist al cim de les activitats humanes".

Al matí va mantenir la primera catequesi amb dones que participen dels mitjans de formació que ofereix l'Opus Dei. Una de les presents va recordar que es compleixen 50 anys

del començament de la tasca a Puerto Rico: "Què espera de nosaltres?". "L'important -va respondre- és el que espera Déu de nosaltres; i el que espera és que siguem fidels a la pròpia vocació".

Al final de la tarda, en una altra trobada de catequesi, Mons. Ocáriz va parlar de l'oportunitat de veure la voluntat de Déu també en les contradiccions: "La fe s'aplica a allò que no s'entén i no es veu. No obstant això, també allí es manifesta l'amor de Déu".

Una de les preguntes la va fer Héctor, qui juntament amb altres està compromès a tirar endavant un col·legi on s'oferirà formació cristiana: el Sonsoles Summit Academy. Va preguntar sobre com superar els reptes que es vagin presentant. Mons. Ocáriz va explicar que "el primer mitjà que cal posar és la fe. Per tant, no desanimar-nos amb

les negatives quan es demana la col·laboració per a aquestes iniciatives". Va comentar fent broma que "si no volen ajudar, ells s'ho perden".

Máximo, va preguntar com donar suport a la família i als fills davant un ambient hostil. El prelat va explicar una anècdota: anava una mare amb la seva filla petita i es van trobar amb una amiga; en veure-la amb un carret de nadó es va atrevir a comentar que semblava una bogeria tenir tants fills. La mare va intentar explicar-li que els fills són un regal de Déu i allí va intervenir la filla petita dient-li: "Doncs sàpiga vostè que pensem tenir-ne més".

Entre trobada i trobada Mons. Ocariz va poder saludar a diverses famílies que van manifestar el seu agraïment per l'ajuda que reben a l'escalf de les activitats de formació i

acompanyament espiritual que s'ofereix a l'Opus Dei.

1 de febrer de 2019

Al matí, després de celebrar la Santa Missa a l'Escola d'Hoteleria Montecarlo, Mons. Ocáriz es va traslladar a San Juan, on va saludar vint famílies. Posteriorment, al centre educatiu Puertoreal, va parlar amb sacerdots i seminaristes de diverses diòcesis.

El prelat va recordar la necessitat d'"imitar Jesucrist per poder portar-lo als altres". Un dels sacerdots va amenitzar la trobada cantant una 'bomba' -tonada típica popular- acompanyat de guitarra, güiro i maraques, instruments típics del Carib.

Un dels assistents va preguntar com superar els moments de cansament i desànim. "No podem confondre l'alegria amb l'entusiasme", va

contestar Mons. Ocariz. "Es pot patir, es pot plorar, però estar tristos, no!... Per aconseguir això cal aprofundir el tracte amb Jesucrist". Va acabar recordant la necessitat d'aconseguir moltes vocacions per al sacerdocí.

A última hora de la tarda, un centenar de joves van escoltar la catequesi del prelat. Javi va fer un truc de màgia amb unes cartes i després va preguntar com fer per saber el que Déu vol de nosaltres. "El que Déu vol primer és que fem el que hem de fer", és a dir, complir els nostres deures. El va animar a tenir un horari per afavorir en l'ordre: "Si tens un pla de vida, tindràs força, serenitat i alegria".

Una altra pregunta va donar ocasió al prelat per explicar que "la unió amb el Senyor dóna alegria. Quan l'egoisme ens domina, no estem contents".

Abans d'acabar la trobada, David va acostar-se al prelat amb un bat de beisbol per demanar-li que posés unes paraules que li serveixin d'alè per als pròxims 50 anys. El prelat va escriure unes paraules de sant Josepmaria: "Somieu i us quedareu curts".

31 de gener (Puerto Rico)

El prelat de l'Opus Dei va arribar a l'aeroport internacional Luis Muñoz Marín, a San Juan de Puerto Rico a les 04:05 p.m., per a una visita pastoral que es va estendre fins al diumenge 3 de febrer.

La primera trobada de catequesi la va celebrar a l'Escola d'Hoteleria Montecarlo, amb les dones que allí es formen i treballen. Recordant la JMJ, Mons. Ocáriz va dir que "un bon propòsit per a qualsevol jove que hagi estat allà seria resar molt pel Papa".

En acabar el dia, va tenir un temps d'adoració al Santíssim Sagrament.

30 de gener (Panamà)

El 30 de gener, a última hora de la tarda, el prelat va tornar a Panamà després d'una jornada a Nicaragua. L'endemà, en l'homilia de la Missa, va comentar l'evangelí del dia, animant les assistents a ser llum, sal i llevat on siguin.

En acabar l'Eucaristia, Lesbia, provinent de Soloy (Chiriquí), li va regalar un rosari fet per ella mateixa, amb llavors de la Comarca de Ngobe Bugle. Va explicar que n'havia fet diversos per vendre a les participants de la JMJ, i així recaptar fons per a les beques de l'Escola d'Hostaleria en la qual treballa.

El prelat abans de tornar a l'aeroport des d'on viatjaria a Puerto Rico, va dir als qui el van acompanyar que no s'acomiadava, ja que a l'Opus Dei i a

l'Església estem sempre units per la comunió dels sants.

30 de gener (Nicaragua)

El prelat va aterrar a Nicaragua a primera hora del matí, per mantenir dues trobades de catequesi a Managua, en els centres culturals La Rivera i Villa Fontana.

A la reunió amb fidels i cooperadores de l'Opus Dei va assenyalar que "la fe i l'amor de Déu ens han d'omplir de seguretat, d'esperança, d'alegria i quan ve el sofriment -la contrarietat petita o gran-, sempre podem unir-nos a la Creu del Senyor. Qualsevol situació, oferta al Senyor, fa que Jesús ho fagi seu i li doni un valor immens".

Yelba va explicar que des de fa 19 anys va començar amb altres amigues un centre educatiu a Diriamba. El prelat les va animar a continuar oferint formació humana i

cristiana a moltes dones, "perquè tot el que es fa per Déu és eficaç. Ell ja compta amb les nostres dificultats i els fruits sorgeixen moltes vegades sense que ho notem".

Jenny, una de les alumnes d'aquesta iniciativa educativa, va confirmar que "val la pena; molta gent ens espera". A ella -va explicar- aquesta iniciativa la va ajudar a descobrir Déu perquè no practicava cap religió. El 26 de maig del 2018, quan Nicaragua estava enmig d'una forta crisi, es va batejar, omplint així la seva vida d'una nova esperança.

Marcela, casada i amb dos fills, va preguntar si una mare de família entre els seus nombrosos quefers pot descobrir la seva vocació. "Sí que és possible. La vocació la dóna Déu i per Ell no hi ha impossibles. Com deia sant Josepmaria, a Déu li 'interessen les persones que tenen molt a fer i no

tenen temps', ja que són persones entregades i que es donen als altres".

Sandra li va demanar que resés per la unitat i la pau a Nicaragua. El prelat va assegurar que ell encomana diàriament a Déu al país, perquè la gent s'apropi a Déu i desitgi la pau.

Cindy, enginyera industrial, va explicar la història de la seva vocació al celibat a través de l'Opus Dei.

Quan va descobrir aquesta crida divina, va témer que els seus pares no l'entenguessin, ja que no comparteixen la seva fe catòlica.

"Però vaig confiar en el fet que Déu m'ajudaria". El prelat va confirmar que el Senyor compta amb la nostra llibertat en la mateixa crida, "però també ens ajuda amb la seva gràcia; de vegades ens cal confiar més en Déu".

En la segona trobada, Mons.

Fernando Ocariz va convidar els assistents a "no perdre mai l'alegria i

l'esperança. Sant Josepmaria ens assenyalava que 'el que es necessita per aconseguir la felicitat, no és una vida còmoda, sinó un cor enamorat'. Un cor enamorat és font d'esperança".

En considerar l'horitzó amplíssim de l'evangelització a Nicaragua, va dir que "pot semblar que som pocs per tot el que cal fer. Però la força de Déu és més gran. Que el treball per fer i la pau que cal sembrar us porti a resar més, a perdonar més".

En aquest sentit, Humberto va preguntar al prelat sobre com aprendre a viure millor i perdonar quan l'ambient és difícil. "Tenint els mateixos sentiments de Jesucrist davant les altres persones. En temps també complexos, sant Josepmaria deia així: 'Que jo vegi amb els teus ulls, Crist meu'. Tu podràs trobar la força per perdonar en l'Eucaristia".

Heli es va casar i recentment ha tingut el seu primer fill. Va preguntar com aconseguir compaginar la vida familiar amb el treball i la formació espiritual. El prelat va recomanar a tots conrear la virtut de l'ordre.

"Tingues un esquema més o menys establert per posar cada cosa al seu lloc. A vegades tenim la tendència a dedicar més temps al que agrada més. L'ordre amplifica la jornada, fa que càpiguen més coses".

29 de gener de 2019

El prelat va tenir una tertúlia amb universitaris i joves professionals al Centre Universitari Miravalles. Mons. Ocariz va suggerir als presents que donessin "gràcies a Déu per la formació cristiana que rebeu, sabent que la formació no acaba mai. La fi d'aquesta formació és identificar-nos amb Jesucrist i aquesta formació hem de rebre-la amb una actitud

activa, perquè arribem a tenir els mateixos sentiments de Crist".

I, quan no vivim segons Crist, "sempre podem acudir a la confessió, que ens pot aixecar. La força ve de la Sang de Crist, i per això val la pena desitjar ser ànimes d'Eucaristia".

El prelat els va recordar que continuessin resant pel Papa Francesc, i "per tot el món, ja que hi ha llocs on ho estan passant veritablement malament. En concret, que això us mogui a tractar millor als altres i a tenir cura de la fraternitat, a casa i amb els amics".

Isaac va fer la primera pregunta. Està estudiant Veterinària i ja col·labora en una finca, amb vaques i porcs. Com descobrir la bellesa de la virtut de la puresa? "El sexe no és una cosa fosca -va respondre el prelat-. Però per ser una realitat tan bona, tan gran i tan noble, la seva corrupció és fatal. En canvi, si

lluitem per viure ordenadament aquesta realitat, ens omplim d'alegria, de capacitat de pensar en els altres. Tots hem de lluitar, sense desanimar-nos. Així serà fins al final dels nostres dies".

José Luis va explicar que és de Veneçuela, encara que està estudiant a Costa Rica. "Però desitjo amb totes les meves forces tornar al meu país per ajudar a la meva gent". El prelat li va dir que resa molt per Veneçuela perquè no hi hagi més penúria, ni violència.

Nacho va preguntar sobre com protegir i donar més poder a la dona en una societat on no se li respecta prou i hi ha moltes faltes a la seva dignitat. Per la seva banda, Tomas i Mariano van regalar a monsenyor Ocariz una samarreta de la selecció de Costa Rica -"la sele"- amb motiu de l'aniversari de la seva elecció i nomenament com a prelat de l'Opus

Dei. La part de darrere de la "vermella" deia "El Pare".

Juan Félix va explicar que ell és "Juan Félix 3", i que tant el seu avi com el seu pare i ell es diuen igual i els tres són supernumeraris de l'Opus Dei. Va comentar que recentment havia demanat l'admissió i va preguntar com mantenir viva la il·lusió de la seva vocació i no perdre l'entusiasme. "Tots tenim vocació. Cap persona és indiferent al Senyor. Déu té un pla per tothom. No depèn de l'entusiasme; no s'ha de confondre la seguretat de la vocació amb l'entusiasme. És la resposta a una crida de Déu".

Fernando, de 21 anys, estudiant d'Enginyeria Industrial va preguntar-li sobre com incloure el respecte a la creació en el nostre camí a la santedat. "La santedat està en tot perquè podem trobar Déu en qualsevol cosa i activitat. El respecte

i cura per la creació està tant en no talar un bosc quan no s'ha de fer, com a talar-lo quan s'ha de fer, si això suposa un bé de l'ésser humà. Tot depèn de l'ordre amb el qual es fan les coses".

Prèviament, monsenyor Fernando Ocáriz havia mantingut una altra catequesi amb dones que freqüenten els mitjans de formació que ofereix l'Opus Dei. El prelat els va parlar sobre la importància d'«afrontar totes les situacions de la nostra vida, alegries i tristeses, de la mateixa manera en què ho faria Jesús».

Maripaz, estudiant d'educació preescolar, va preguntar-li com navegar en les xarxes socials. "Pots estar present -va ser la resposta- i fer-ho de manera molt positiva. Ahora, t'exigirà molt domini de tu mateixa, per no dedicar-li més temps del necessari".

Rosa, de Guatemala, es va interrogar sobre com confiar en la voluntat de Déu, quan no és fàcil d'acceptar. "Efectivament -va dir el prelat- Déu té un propòsit per a cada un que moltes vegades ens és difícil de comprendre, perquè el Senyor permet contrarietats i fracassos. Sant Josepmaria, que va tenir molt a patir, ens va ensenyar que podem plorar o no entendre moltes coses, però que no hem d'admetre la tristesa. Si tenim fe, creiem en el gran amor de Déu per nosaltres. Déu ens vol sants, que no vol dir ser perfectes; Ell ens vol amb els nostres defectes, però sempre lluitant".

Paula, estudiant universitària, va explicar-li que ha participat en la Jornada Mundial de la Joventut a Panamà, i quant li havia impactat la quantitat de joves de diferents latituds que conformen l'Església. "Això ens ha d'ajudar -va dir Mons. Ocariz- a veure en els altres l'amor

que Déu té per cada un. Procurem veure'ls amb els seus ulls. A vegades pot resultar una mica complicat, però s'aconsegueix demanant-li a Déu aquesta caritat per tractar a cada persona".

A més, el prelat va recordar que per tractar la gent que no comparteix la mateixa fe, primer cal estimar-la i pensar que Déu es vol dirigir a ells a través de nosaltres, "no perquè siguem millors, sinó perquè hem rebut més de Déu. Hem de pregar per les persones allunyades d'Ell".

28 de gener de 2019

Mons. Ocáriz va iniciar la trobada a l'escola Iribó, subratllant la importància de l'alegria: "El desig de Déu és que estiguem contents, que la nostra alegria sigui completa; això s'aconsegueix amb la seva gràcia i ajuda, per ser feliços cal tenir un cor enamorat de Déu i Ell ens donarà la

força per estimar a tots: família, amics i companys".

La primera pregunta la va fer Marjorie, que complirà aviat 55 anys de casada; li va plantejar com comprendre i adonar-nos que tenim molt a aportar a les nostres famílies. "Tu mateixa t'has adonat que el més gran que podem fer és donar a conèixer Crist, tractar-lo i portar-lo a tot arreu en resposta a tot el que Ell ens ha donat; principalment en la mateixa família".

Després, el prelat va respondre a Jéssica, nadiua del Perú i que va arribar a Costa Rica per motius laborals. Va preguntar com portar la llum de la fe a molta gent: "Aprofita les situacions de la jornada per conèixer més gent, demana llums a l'Esperit Sant".

El prelat va ressaltar el valor de la fraternitat en les famílies, entre amics i amb els col·legues. Gabriela,

mare de set fills, va voler saber com viure la caritat amb els éssers estimats que difereixen de les idees pròpies: "Ser amic, marit o mare requereix un esforç espiritual. Per entendre als qui estan al nostre voltant, primer hem de veure en ells el bo, el positiu, el millor de cada un. Tots valem moltíssim i davant d'aquesta realitat no caben distincions: les diferències han de portar-nos a estimar-nos i valorar-nos més".

Claudia va voler saber com no desanimar-se en tractar d'apropar Déu als altres, quan la gent pensa en què no té temps per al Senyor. "No et desanimis. Pensa quant va costar a sant Josepmaria començar l'Obra. Alhora, tingues consciència que el nostre treball mai és en va. Quan un fa les coses per Déu, tot és per a la seva Glòria".

El prelat va ressaltar el paper de les cooperadores i els cooperadors, els qui donen suport a la tasca de l'Obra perquè tiri endavant en les seves diferents iniciatives.

L'última a preguntar va ser Laura, casada i qui malgrat el poc temps que quedava va aprofitar per plantejar dues qüestions al prelat: la primera sobre com contribuir a favor de la cultura de la vida, i la segona com parlar als joves nuvis perquè perseverin en el seu matrimoni.

"L'avortament és un assassinat a un innocent -va dir el prelat responent a la primera qüestió-; és una persona diferent. No ens deixem portar per el corrent, per desgràcia, dominant". Respecte a la segona pregunta va respondre, "quan un matrimoni es trenca molt ràpidament és perquè falta amor. L'amor no és la il·lusió inicial, que passa; l'amor és desitjar

el bé de la persona. Hem d'ensenyar què és l'amor als més joves".

27 de gener de 2019

El Pare va arribar a San José (Costa Rica) a les 16:15 h provinent de Panamà. En arribar al Centre Universitari Miravalles, residència de l'Obra on s'allotjarà durant la seva estada a San José, l'esperaven diverses famílies per donar-li la benvinguda.

Una de les famílies viu a Ciutat Neilly, prop de la frontera amb Panamà; una altra a San Luis de Santo Domingo de Heredia i una altra a Curridabat, suburbi de la capital. Van poder conversar diversos minuts i al final el prelat els va impartir la benedicció.

Posteriorment van saludar a monsenyor Ocariz diversos universitaris i un grup de fidels de l'Obra que l'esperaven a Guaitil,

Acadèmia d'Alta Cuina, contigua a Miravalles.

En un d'aquests encontres, José Daniel va comentar al prelat que la seva promesa i diversos amics havien llegit amb ell "Camí" i com els havia ajudat. El prelat va parlar sobre la necessitat de no tenir por de Déu i de parlar-li com a un amic. "La Sagrada Escriptura dóna nombroses vegades el consell de no témer a Déu, i de saber-nos sempre acompanyats per Ell. Sant Josepmaria deia que qui té por no sap estimar. No tinguem por si Ell ens demana més del que volem donar".

25 de gener de 2019

El prelat va acudir al Centre Universitari Entremares, centre de l'Opus Dei molt proper al Camp Santa Maria l'Antiga, epicentre d'algunes de les principals reunions de la Jornada Mundial de la Joventut.

A Entremares va celebrar la Santa Missa. En una breu homilia va fer al·lusió a la festivitat de la Conversió de sant Pau. Va animar els presents a demanar a l'apòstol dels gentils per la conversió de cadascun dels assistents als actes amb el Sant Pare: "No només per conversions de gent que no té la fe sinó també perquè cada un de nosaltres faci passos endavant cap al Senyor".

Hem de desitjar "la conversió permanent", va assenyalar. "Com sant Pau, ens trobem contínuament amb el Senyor, que ens diu: 'A què esperes? Per què triges? Demanem al Senyor que ens faci reaccionar". També va demanar pregaries pels cristians perseguits o que es troben especials dificultats.

Mons. Ocáriz es va traslladar després al Centre de Convencions Basco Núñez de Balboa, on va tenir la primera tertúlia de catequesi en el

marc de la JMJ. Al començament, es va entretenir uns minuts amb un grup de joves que havien acudit des de Veneçuela. A la primera catequesi van assistir més de 1.500 noies procedents de diversos països: des de Panamà fins a Filipines. Les joves el van rebre fent una "onada especial", en al·lusió als dos mars (Atlàntic i Pacífic) entre els quals es troba Panamà.

Només començar, el prelat va demanar oracions pel Papa Francesc. També va parlar sobre l'alegria, dient que "la nostra finalitat és estimar cada dia més al Senyor" i que estant cadascuna en el seu lloc és on l'espera la felicitat. Zugeilys, de Panamà, va fer la primera pregunta. Després van continuar María José (Colòmbia), Natalia (Brasil), Guadalupe (Uruguai), Sofía (El Salvador), Karin (Xile), Regina (Mèxic), Tita (Guatemala) i María Gabriela (Brasil).

"És possible patir, és possible plorar, però ¿estar tristos?, no", va dir el prelat. També va parlar sobre la vocació que Déu té per a cadascuna i cada un. "Cal tenir valentia per voler, no només per veure. Quan diem sí al Senyor, és per una gràcia interior. No cal témer perquè la vocació, qualsevol vocació, és un do que Ell ens fa".

Per això, "hem de posar de la nostra part aquest 'sí que vull'. Després, cal deixar-se aconsellar, fer oració i acudir amb tota la freqüència que es pugui a l'Eucaristia". També va parlar àmpliament de la llibertat: "Perquè per comprometre's cal fer-ho lliurement. El compromís és una manera d'exercir la llibertat", va recordar.

Finalment, va esmentar la importància de l'amistat. "Quan hi ha veritable amistat, hi ha interès per l'altra persona. Si és veritablement

amiga -va dir a una de les participants-, ella s'interessarà per les teves coses i tu per les seves. Aquest és un punt de partida i, a poc a poc, l'amistat es converteix en apostolat; i juntes us apropareu al Senyor".

Després de rebre a algunes famílies, el prelat va celebrar a la tarda una altra trobada de catequesi amb universitaris. Uns 900 joves, la majoria de Centreamèrica, omplien la sala. En entrar, es va aturar a saludar Gerardo, un noi en cadira de rodes que rep formació cristiana en un centre de l'Opus Dei. Gerardo li va regalar al prelat una estampa de sant Òscar Romero.

En aquesta catequesi, Mons. Ocáriz va assenyalar que "sant Josepmaria ens ha recordat que podem trobar al Senyor en els moments de la vida ordinària. La santedat està a l'abast de tots: a la feina, en l'esport, a la

família... En tot". I va afegir: "A vegades no entenem esdeveniments que ens ocorren o que ocorren en el món. Per això, ajuda tenir fe".

Clemente, de Xile, té 22 anys i va demanar al prelat una reflexió per als joves que estan considerant la vocació al celibat apostòlic. "Si una persona veu que és el camí que Déu li assenyala -per les circumstàncies, pels signes i pels consells de qui el coneixen-, que es llanci a això", li va respondre. "No fa un favor a Déu amb el celibat apostòlic. És Ell qui ens està donant un do. Recorda el que Jesús va dir a la Samaritana: 'Si coneguéssiu el do de Déu, i qui és el que t'ho dóna...'".

Francisco, de Mèxic, va explicar que fa dos anys estava molt allunyat de Déu i que avui viu en un Centre de l'Obra. "Com fer per no abandonar la pregària diària?", va preguntar. El prelat va confirmar que ser fidels a

una estona de conversa diària amb Déu costa. "El catecisme parla de 'combat' en parlar de la pregària. Requereix esforç. Però sempre, encara que hagi sortit malament, ha valgut la pena de fer-la. Hi ha molts mètodes per fer oració. Un és llegir l'Evangeli, ficar-se en les escenes, tractar-hi al Senyor".

Un jove nicaragüenc va esmentar les dificultats que travessa el seu país. "No s'ha de perdre l'esperança -va respondre el prelat-. Reseu, perquè resant ja fem molt. La Creu és un misteri, no l'entenem. És qüestió de fe".

Un altre li va preguntar sobre què fer quan es pren una decisió equivocada: "Ningú tria el mal pel mal. Una cosa bona veiem en el mal per escollir-lo". L'important és "ser molt sincers amb nosaltres mateixos per saber que el que ens fa feliços és

el bé, l'amor, l'Amor més gran que és Déu".

El prelat va concloure amb una crida a l'optimisme: "No hem de desanimar-nos; sant Josepmaria ens va ensenyar a començar i recomençar. Recomençar sempre acudint en primer lloc a on hi ha la força: en la confessió i en l'Eucaristia; en les bones amistats; en el consell...".

En concloure, els participants li van regalar un barret típic de Guatemala, bandes de mà de la JMJ i una imatge de la Mare de Déu.

24 de gener de 2019

Mons. Fernando Ocariz va aterrar a l'aeroport de Tocumen (Panamà) dijous a les 18.45 h. Alguns fidels de l'Opus Dei i voluntaris de la JMJ van acompanyar-lo a la capella, on pocs dies abans s'havia inaugurat una placa que recorda el pas per aquell

lloc de diversos sants, entre els quals hi ha sant Josepmaria. El prelat va resar davant d'una imatge de la patrona de Panamà, santa Maria l'Antiga.

A continuació, va anar al centre de convivències Cerro Azul, situat en unes muntanyes properes a Tocumen.

En arribar, va saludar les fidels de l'Obra que l'esperaven al Centre de Capacitació Tagua, un centre que promou projectes educatius en benefici de la dona panamenya.

A Cerro Azul, els qui l'acompanyaven van explicar-li anècdotes de la JMJ, del Papa, i li van transmetre l'ambient que hi havia entre les persones joves que s'han donat cita a Panamà.

21 de gener de 2019

L'arquebisbe metropolità de Panamá, José Domingo Ulloa, va inaugurar el passat 21 de gener a l'Aeroport Internacional de Tocumen (Panamá) una placa que recorda els sants i beats que van arribar al país a través d'aquest aeroport.

El text diu: "En record del pas per aquest aeroport de Tocumen - Panamá, de: Sant Joan Pau II, Papa; Sant Óscar Arnulfo Romero, arquebisbe; Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer, fundador; Santa Mare Teresa de Calcuta, fundadora; Beata Maria Romero Meneses, religiosa; Beat Àlvar del Portillo, bisbe i d'altres insignes persones que van fer de la seva vida un servei a la Humanitat".

"Així queda per a la història que grans personatges han passat per aquest aeroport", va assenyalar l'arquebisbe.

La placa continua: "Sent Arquebisbe de Panamá S.E.R Monsenyor José

Domingo Ulloa Mendieta, es de vela aquesta placa en commemoració de la visita de Sa Santedat el Papa Francesc, del 23 al 27 de gener de 2019, i de la primera imatge pelegrina de la Mare de Déu del Rosari de Fàtima, en ocasió de la Jornada Mundial de la Joventut"

Sant Josepmaria va passar per Panamà camí a Guatemala el 1975. Viatjava des de Veneçuela en un viatge de catequesi.

La visita de sant Josepmaria

El febrer de 1975, pocs mesos abans de la seva marxa al cel, sant Josepmaria es dirigia de Veneçuela a Guatemala i l'avió en què volava va aterrar a Panamà, a l'Aeroport Internacional de Tocumen. La tasca de l'Obra a Panamà no havia iniciat (ho va fer el 1996). Amb sant Josepmaria viatjava també el beat Àlvar del Portillo.

Mons. Echevarría -sent ja prelat de l'Opus Dei- va viatjar a Panamà l'any 2000 i en una reunió amb fidels de l'Obra va recordar aquella breu estada a terres canaleres: «Uneixo la meva pregària -va dir Mons.

Echevarría- a la qual va fer aquí, fa 25 anys, sant Josepmaria. Era un sacerdot que el cor no li cabia al cos. No vam poder estar més que una hora a l'aeroport perquè era un lloc de trànsit, però us asseguro que la seva pregària es concentrava sobre aquesta terra estupenda, sobre els qui estaven llavors, els qui ens havien precedit i pels que vindran».